

Ár 2012, föstudaginn 31. ágúst er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir

Fyrir er tekið **mál nr. 75/2012**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 27. apríl 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 27. apríl 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 30. apríl 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 7. júní 2012. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. júní 2012, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 31. ágúst 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 8. febrúar 2007 var skuldabréf nr. X, að fjárhæð kr. 950.000, gefið út af A, til FF. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur FF skv. skuldabréfinu. Sóknaraðili tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð á láninu.

Þann 8. febrúar 2007 var skjalið lánsúmsókn, fylgiskjal með skuldabréfi nr. X dagsett. Samkvæmt því skyldi andvirði skuldabréfsins nýtt til að koma skuldabréfi nr. Y í skil, en það var „í lögfræðideildinni“ samkvæmt því sem fram kemur í skjalinu. Þá átti að borga skuld á masterkorti, koma því í skil. „Restin“ átti að leggjast inn á reikning Z. Gert var ráð fyrir greiðslumati á umræddu skjali en þar til gerðir reitir voru ekki fylltir út. Tekið var fram að sóknaraðili væri ábyrgðarmaður. Þá voru eftirfarandi valmöguleikar á skjalinu sem hægt var að haka við: „*Ráðgert er að verja meira en helmingi lánsfjár til að endurgreiða önnur lán umsækjanda (greiðanda) hjá bankanum og hafa undirrituðum verið kynntar þær ráðagerðir.*“, „*Ekki er óskað eftir greiðslumati.*“, „*Greiðslumat hefur verið framkvæmt og undirrituðum kynnt niðurstaða þess í samræmi við það sem að neðan greinir.*“ og þá voru valmöguleikar um hvort greiðslumat benti til að umsækjandi gæti eða gæti ekki efnt skuldbindingar

sínar. Ekki var hakað við neinn þessara valmöguleika. Umsækjandi skrifaði undir skjalið en sóknaraðili ekki.

Þann 27. mars 2012 sendi umboðsmaður skuldara varnaraðila tölvupóst fyrir hönd sóknaraðila þar sem óskað var eftir því að umrædd ábyrgðaryfirlýsing yrði skoðuð og rökstudd afstaða tekin til gildis hennar. Þann 28. mars 2012 kvað varnaraðili ábyrgðina gilda.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 27. apríl 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að ábyrgð á skuldabréfi nr. X verði felld úr gildi. Sóknaraðili vísar til þess að ekki hafi verið farið að samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga við veitingu ábyrgðarinnar. Sóknaraðila hafi ekki verið sýnt né hafi hún undirritað greiðslumat á umræddu láni, sbr. 3. gr. umrædds samkomulags.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili byggir kröfu sína á því að ekki sé ósanngjarnt að láta ábyrgðina standa í ljósi þess að fjárhæð skuldabréfsins hafi verið undir einni milljón króna og lántaki hafi verið í langvarandi greiðsluferfiðleikum sem sóknaraðila í máli þessu hafi átt að vera kunnugt um. Ekki verði séð hvaða tilgangi það gegni að láta ábyrgðarmann undirrita lánsúmsókn þegar ekki sé óskað greiðslumats þar sem engar frekari upplýsingar komi þar fram.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að gildi sjálfskuldarábyrgðar sóknaraðila á skuldabréfi nr. X, útgefnu af A til FF.

Samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsett 1. nóvember 2001, er undirritað af Samtökum banka og verðbréfafyrirtækja f.h. aðildarféлага sinna. FF var eitt þessara aðildarféлага og leiðir varnaraðili í máli þessu rétt sinn frá því félagi. Umrætt samkomulag tekur m.a. til þess þegar einstaklingur gengst í sjálfskuldarábyrgð, sbr. 2. gr. samkomulagsins. Samkvæmt 3. gr. samkomulagsins er fjármálafyrirtæki skylt að meta greiðslugetu greiðanda nema ábyrgðarmaður óski sérstaklega eftir því með skriflegum hætti að svo verði ekki gert.

Ekki liggja fyrir gögn um að varnaraðili hafi metið greiðslugetu A, útgefanda skuldabréfs nr. X og því hefur ekki verið haldið fram af hálfu varnaraðila að það hafi verið gert. Samkvæmt 3. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga var varnaraðila skylt að meta greiðslugetu A, nema ábyrgðarmaður óskaði sérstaklega eftir því með skriflegum hætti að það yrði ekki gert. Á skjalinu lánsúmsókn, fylgiskjal með skuldabréfi nr. X var gert ráð fyrir að sóknaraðili gæti óskað eftir að greiðslumat yrði ekki framkvæmt. Ekki var hins vegar hakað við þann möguleika og þá skrifaði sóknaraðili ekki undir umrætt skjal. Ekkert liggur fyrir um að sóknaraðili hafi óskað eftir að greiðslugeta A yrði ekki metin. Verður því að miða við að varnaraðila hafi verið skylt að framkvæma mat á greiðslugetu A.

Ekki verður fallist á með varnaraðila að sóknaraðila hafi átt að vera kunnugt um greiðsluferfiðleika A, enda styður varnaraðili þá fullyrðingu sína engum gögnum.

Í ljósi alls framangreinds verður að telja að rétt sé að ógilda sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila á skuldabréfi nr. X, með vísan til 36. gr. laga nr. 7/1936 um sanningsgerð, umboð og ógilda löggerninga.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila, M, á skuldabréfi nr. X, útgefnu af A til FF, er ógild.

Reykjavík, 31. ágúst 2012.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir